

Številka:Up-3486/07-13

Up-3503/07-13

Up-3768/07-18

Datum: 17. 1. 2008

O D L O Č B A

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavnih pritožbah, ki so jih vložili Boris Popovič, Koper, Jani Bačič, Pobegi, Karin Felicijan, Ankaran, Igor Hrvatini, Koper, Nataša Likar, Koper, Narciso Urbanz, Koper, ki jih zastopa Odvetniška družba Matoz, o. p., d. n. o., Divača, in Marijan Križman, Koper, na seji 17. januarja 2008

o d l o č i l o:

1. Ustavni pritožbi Borisa Popoviča in Marijana Križmana zoper sklep Vrhovnega sodišča št. II Uv 13/2007 z dne 9. 11. 2007 se zavrneta.

2. Ustavna pritožba Janija Bačiča, Karin Felicijan, Igorja Hrvatina, Nataše Likar in Narcisa Urbanza zoper sklep Vrhovnega sodišča št. II Uv 13/2007 z dne 9. 11. 2007 se zavrže.

3. Vsa volilna opravila v Mestni občini Koper za volitve predstavnikov te občine v volilno telo za volitve člana Državnega sveta in za določitev kandidata za člana Državnega sveta se razveljavijo.

4. Volilna opravila v Mestni občini Koper za volitve predstavnikov te občine v volilnem telesu za volitve člana Državnega sveta in volilna opravila za določitev kandidata za člana Državnega sveta se izvedejo na podlagi novih kandidatur v skladu s Pravili za izvolitev predstavnikov v volilno telo za volitve članov Državnega sveta ter za določitev kandidata za člana Državnega sveta (št. M008/s-301/97 z dne 25. 9. 1997 in Uradne objave 45/02) in v skladu z rokovnikom, ki ga določi Državna volilna komisija v petih dneh od pričetka učinkovanja te odločbe.

5. V 18. volilni enoti (območje občin Koper, Izola in Piran) se volitve predstavnika lokalnih interesov v Državni svet izvedejo po pravilih, ki veljajo za ponovne volitve, volilna opravila občin Izola in Piran ter volilna opravila Volilne komisije 2. volilne enote v zvezi z njimi pa ostanejo v veljavi.

6. Ta odločba začne učinkovati z dnem njene vročitve Državni volilni komisiji.

O b r a z l o ž i t e v

A.

1. Vrhovno sodišče je z izpodbijanim sklepom odpravilo odločbo Volilne komisije 2. volilne enote (v nadaljevanju Volilna komisija) št. 041-1/2007-90 z dne 5. 11. 2007. S to odločbo je Volilna komisija ugotovila, da je njena prva odločba o potrditvi kandidature za člana Državnega sveta z dne 24. 10. 2007 v skladu s sklepoma Vrhovnega sodišča št. II Uv 6/2007 in št. II Uv 7/2007, oba z dne 30. 10. 2007 (1. točka izreka). Glede seznama

predstavnikov Mestne občine Koper (v nadaljevanju MOK) v volilnem telesu za volitve člana Državnega sveta (v nadaljevanju elektorji MOK) je ugotovila, da je delno v skladu (2. točka izreka) in delno v neskladju z navedenima sklepoma (3. točka izreka), nato pa je v obsegu 3. točke izreka svojo prvo odločbo odpravila. Pri tem je v 2. in 3. točki izreka navedla imena elektorjev MOK, na katere se ta odločitev nanaša. Z izpodbijanim sklepom je Vrhovno sodišče združilo v skupno obravnavo in odločanje pritožbo Marijana Križmana, ki je izpodbijal odločbo Volilne komisije z dne 5. 11. 2007 v celoti, in pritožbo tistih elektorjev MOK, glede katerih je bila prva odločba Volilne komisije kot nezakonita odpravljena. Z izpodbijanim sklepom Vrhovno sodišče ni v celoti ugodilo predlogom Marijana Križmana in ni odpravilo prvotnih odločb Volilne komisije o potrditvi kandidature in liste elektorjev MOK, saj naj ne bi bili predmet tega upravnega spora. Ob tem pa je Vrhovno sodišče ugotovilo, da naj bi bili ti odločbi Volilne komisije brez pravne podlage, ker temeljita na aktih oziroma na opravih, ki so bili s sklepoma Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007 odpravljeni.

2. Pritožnik Boris Popovič, ki ga je MOK določila za kandidata za člana Državnega sveta – predstavnika lokalnih interesov iz 18. volilne enote, izpodbija odločitev Vrhovnega sodišča v delu, ki se nanaša na njegovo kandidaturo. Meni, da je z izpodbijanim sklepom Vrhovno sodišče naložilo Volilni komisiji, naj zavrne njegovo kandidaturo za člana Državnega sveta kot nezakonito. Volilna komisija naj namreč ne bi imela pooblastil za podaljšanje roka za predložitev kandidatur niti za neupoštevanje spremenjenih pravil MOK za izvolitev njenih elektorjev ter za določitev kandidata za člana Državnega sveta. Vrhovno sodišče pa s sklepoma z dne 30. 10. 2007 tega roka ni podaljšalo in naj tudi ne bi odpravilo odločbe Volilne komisije o potrditvi kandidature z dne 24. 10. 2007. Zato naj bi mu bili z izpodbijanim sklepom Vrhovnega sodišča kršeni pravici iz 43. in 44. člena Ustave. Navaja, da ni sporno, da je MOK v času volilnih opravil spremenila svoja Pravila za izvolitev predstavnikov v volilno telo za volitve člana Državnega sveta ter za določitev kandidata za člana Državnega sveta (št. M008/s-301/97 z dne 25. 9. 1997 in Uradne objave št. 45/02 – v nadaljevanju Pravila). Vendar zatrjuje, da je bila njegova kandidatura vložena v skladu s Pravili, ki so veljala v času razpisa teh volitev, in v rokih, ki jih je na podlagi teh Pravil ter v skladu z rokovnikom Državne volilne komisije (v nadaljevanju DVK) določala Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občinskega sveta MOK (v nadaljevanju Komisija). Glede na to naj bi bile ugotovitve Vrhovnega sodišča o nezakonitosti kandidature pravno povsem napačne.

3. Pritožnik Jani Bačič in pritožniki Karin Felicijan, Igor Hrvat, Nataša Likar in Narciso Urbanc (v nadaljevanju drugi pritožniki) prav tako izpodbijajo v izreku navedeni sklep Vrhovnega sodišča, ker naj bi jim bile z njim kršene pravice iz 25., 43. in iz 44. člena Ustave. Po njihovem mnenju naj bi izpodbijana odločitev pomenila, da mora Volilna komisija seznam elektorjev MOK kot nezakonit zavrniti. Menijo, da je Volilna komisija preokorčila svoja pooblastila, ko je seznam elektorjev presojala na podlagi smiselne uporabe 54. člena Zakona o volitvah v Državni zbor (Uradni list RS, št. 44/92 in nasl. – ZVDZ), kar bi lahko storila le v zvezi s predlaganimi kandidaturami za člane Državnega sveta. Kolikor se izpodbijani sklep Vrhovnega sodišča sklicuje na predhodno sprejeta sklepa Vrhovnega sodišča št. II Uv 6/2007 in št. II Uv 7/2007, oba z dne 30. 10. 2007, pa naj bi bilo z vidika 2. člena Ustave nejasno, kaj šteti za akte Občinskega sveta MOK, ki naj bi bili izdani na podlagi Sprememb Pravil za izvolitev predstavnikov v volilno telo za volitve člana Državnega sveta ter za določitev kandidata za člana Državnega sveta (Uradni list RS, št. 90/07 – v nadaljevanju Spremembe Pravil). Nejasnost naj bi bila toliko večja, ker ta dva sklepa Vrhovnega sodišča določata, da se volilna opravila za volitve v Državni svet v MOK izvedejo v skladu s Pravili, ki so veljala ob dnevu razpisa teh volitev, rok za oddajo seznamov elektorjev Volilni komisiji pa naj bi se iztekel že 22. 10. 2007. Vrhovno sodišče naj tega roka kljub temu, da je odločilo, da je treba ponovno izvesti volilna opravila, ne bi podaljšalo. Poudarjajo tudi, da Vrhovno sodišče ni razveljavilo odločb Volilne komisije o potrditvi seznama elektorjev MOK in o potrditvi kandidata MOK za člana Državnega sveta z dne 24. 10. 2007. Zato naj bi ti odločbi Volilne komisije še vedno veljali in naj Občinski svet MOK ne bi mogel nadomestiti svojih aktov z novimi akti, ki bi bili v skladu s sklepi Vrhovnega sodišča z dne 30. 11. 2007. Kršitev

pravice iz 25. člena Ustave utemeljujejo z navedbo, da izpodbijani sklep ni obrazložen, ker naj sodišče ne bi presojalo njihovih pritožbenih navedb in naj bi odločilo tudi o delu odločbe Volilne komisije, ki naj je ne bi izpodbijali.

4. Pritožnik Marijan Križman Vrhovnemu sodišču očita, da z izpodbijanem sklepom ni odločilo o njegovem predlogu, naj se odločbi Volilne komisije št. 041-1/2007-1 in št. 041-1/2007-41, obe z dne 24. 10. 2007, odpravita. Zato naj bi se ti dve odločbi upoštevali kot veljavni, saj naj bi bil na njuni podlagi oblikovan Seznam potrjenih kandidatov za člane Državnega sveta in Seznam izvoljenih predstavnikov v volilnem telesu za volitve predstavnika lokalnih interesov v Državni svet iz 18. volilne enote. Pritožnik poudarja, da naj bi bili odločbi Volilne komisije z dne 24. 10. 2007 vsekakor predmet tega upravnega spora. Volilna komisija naj bi namreč z odločbo, ki je bila izpodbijana v tem upravnem sporu, posredno odločala tudi o svojih odločbah z dne 24. 10. 2007. Vrhovno sodišče naj bi glede na to z izpodbijano odločitvijo pritožniku kršilo pasivno volilno pravico (drugi odstavek 43. člena Ustave) in pravico do pravnega sredstva (25. člen Ustave).

5. Senat Ustavnega sodišča je dne 15. 11. 2007 ustavni pritožbi Borisa Popoviča in Janija Bačiča in drugih sprejel v obravnavo in do končne odločitve Ustavnega sodišča zadržal izvedbo volitev v 18. volilni enoti za volitve predstavnikov lokalnih interesov v Državni svet (območja občin Koper, Izola in Piran). V skladu z drugim odstavkom 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZUstS) je bila ustavna pritožba poslana stranki z nasprotnim interesom (Marijan Križman). Ta v odgovoru navaja, da navedbe pritožnikov o kršitvi njihovih pravic iz 25., 43. in 44. člena Ustave ne držijo. Z izpodbijano odločbo Vrhovnega sodišča naj bi se odpravile kršitve prav teh pravic vlagatelju tega odgovora ter drugim kandidatom za elektorje in za člana Državnega sveta, ki so pravočasno vložili candidature. Meni, da so kršitve nastale zato, ker so se Pravila spremenila po razpisu volitev. Navaja, da sklepa Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007 zatrjevanih kršitev nista popolnoma odpravila, saj naj ne bi izrecno odpravila odločb Volilne komisije z dne 24. 10. 2007. Kljub temu naj bi bili ti dve odločitvi Vrhovnega sodišča jasni in nedvoumni, zaradi česar Volilna komisija seznama pritožnikov za elektorje in candidature za člana Državnega sveta ne bi smela potrditi. Predlaga, naj se ustavni pritožbi zavrneta. Ustavno sodišče je odgovor Marijana Križmana v skladu z 22. členom Ustave poslalo pritožnikom, ki nanj niso odgovorili.

6. Dne 18. 12. 2007 je senat Ustavnega sodišča sprejel v obravnavo tudi ustavno pritožbo Marijana Križmana. V skladu z drugim odstavkom 56. člena ZUstS je bila ustavna pritožba poslana strankam z nasprotnim interesom (Boris Popovič in Jani Bačič ter drugi), ki v odgovorih navajajo, da po njihovem mnenju Marijan Križman nima pravnega interesa za vložitev ustavne pritožbe, saj je Vrhovno sodišče z izpodbijanem sklepom ugodilo njegovi pritožbi. Menijo tudi, da je Vrhovno sodišče pravilno pojasnilo, da odločb z dne 24. 10. 2007 ni odpravilo, ker niso bile predmet upravnega spora, v katerem je bil izdan izpodbijani sklep. Predlagajo, naj Ustavno sodišče njegovo ustavno pritožbo zavrne.

7. Ustavno sodišče je odgovor Borisa Popoviča, Janija Bačiča in drugih v skladu z 22. členom Ustave poslalo pritožniku Marijanu Križmanu, ki v odgovoru navaja, da je Vrhovno sodišče ugodilo njegovi pritožbi le v delu. Ker ni odpravilo odločb z dne 24. 10. 2007, naj bi pustilo v veljavi vse candidature, ki so bile v MOK vložene na podlagi Sprememb Pravil. S tem naj bi poseglo v njegove pravne interese, saj naj bi bil pritožnik pravilno predlagan za člana Državnega sveta in za elektorja na podlagi Pravil. Meni, da zato izkazuje pravni interes za vložitev ustavne pritožbe.

B. – I.

8. Ustavno sodišče je najprej obravnavalo ustavno pritožbo Marijana Križmana. Pri tem je poleg izpodbijanega sklepa Vrhovnega sodišča upoštevalo tudi že omenjena sklepa

Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007. Z njima je Vrhovno sodišče odpravilo odločbi Volilne komisije o zavrnitvi pritožb Marijana Križmana in Viktorja Markeziča glede nepravilnosti v postopku kandidiranja, odpravilo vse akte Občinskega sveta MOK, ki so bili izdani na podlagi Sprememb Pravil, ter naložilo, da se vsa volilna opravila za volitve v Državni svet v MOK izvedejo v skladu s Pravili; volilna opravila, opravljena na podlagi teh Pravil, pa ostanejo v veljavi. To pomeni, da so bili z navedenima sklepoma Vrhovnega sodišča odpravljeni predlogi kandidatur za elektorje in za člana Državnega sveta, ki so bili vloženi na podlagi Sprememb Pravil, posledično pa tudi odločitvi Občinskega sveta MOK v zvezi s temi kandidaturami. Pri tem je treba upoštevati, da je Volilna komisija ta seznam in kandidaturo za člana Državnega sveta potrdila tako, da je z enim dejanjem odločila o potrditvi in o pritožbah, ki sta bili vloženi zaradi nepravilnosti v postopkih kandidiranja. Zato je Vrhovno sodišče s sklepoma, s katerima je odpravilo odločbi o zavrnitvi pritožb in tudi vse akte MOK, ki so bili izdani na podlagi Sprememb Pravil, posredno odpravilo tudi odločbi Volilne komisije o potrditvi izvoljenih elektorjev in o potrditvi kandidature za člana Državnega sveta, ker ne obstajajo akti MOK, ki naj bi jih ti dve odločbi potrjevali. Glede na navedeno sta odločbi Volilne komisije z dne 24. 10. 2007 postali pravno neobstoječi. Zato ju Vrhovno sodišče z izpodbijanem sklepom ni moglo odpraviti, temveč je lahko le v obrazložitvi pojasnilo, zakaj predlogu pritožnika v delu ni moglo ugoditi. Zaradi tega je neutemeljen očitke pritožnika Marijana Križmana, da mu je Vrhovno sodišče z izpodbijanem sklepom kršilo pravico do pravnega sredstva iz 25. člena Ustave.

9. Pritožnik Marijan Križman zatrjuje tudi, da naj bi mu Vrhovno sodišče z izpodbijanem sklepom kršilo pravico kandidirati za člana Državnega sveta, ki naj bi jo zagotavljal 43. člen Ustave. Glede na odločitve Vrhovnega sodišča v zvezi s potekom postopka volitev v Državni svet v MOK do izvolitve kandidata za člana Državnega sveta iz MOK še ni prišlo, sodelovanje v ponovnih postopkih za te volitve pa je pritožniku omogočeno. Ker postopki še niso zaključeni, do kršitev, kot jih zatrjuje pritožnik, niti ni moglo priti in so njegovi očitki o kršitvah človekovih pravic neutemeljeni. Glede na povedano je Ustavno sodišče ustavno pritožbo zavrnilo.

B. – II.

10. Glede pritožb Borisa Popoviča ter Janija Bačiča in drugih je moralo Ustavno sodišče najprej ugotoviti, ali imajo pritožniki še pravni interes, kar pomeni, da bi se z morebitno ugoditvijo ustavnima pritožbama njihov pravni položaj lahko izboljšal. V postopku preizkusa ustavnih pritožb Borisa Popoviča ter Janija Bačiča in drugih je namreč Ustavno sodišče ugotovilo, da je Volilna komisija na podlagi odločb o potrditvi seznama izvoljenih predstavnikov v volilno telo št. 041-1/2007-41 in o potrditvi kandidature za člana Državnega sveta št. 041-1/2007-1, obeh z dne 24. 10. 2007, objavila seznam potrjenih elektorjev in seznam potrjenih kandidatur za volitve članov Državnega sveta predstavnika lokalnih interesov za 18. volilno enoto. Na ta dva seznama so bili uvrščeni tudi pritožniki. Ker glede na ugotovitve iz 7. točke te obrazložitve odločbi Volilne komisije z dne 24. 10. 2007 pravno ne obstajata, tudi ne moreta biti podlaga za Seznam potrjenih predstavnikov v volilno telo z dne 13. 11. 2007 in Seznam potrjenih kandidatur za člana Državnega sveta z dne 5. 11. 2007. Oba seznama zato ne moreta pravno učinkovati. Tega dejstva ne more spremeniti niti objava teh seznamov na spletnih straneh DVK. Glede na navedeno je Ustavno sodišče ugotovilo, da pritožniki izkazujejo pravni interes za obravnavo njihovih ustavnih pritožb.

11. Pritožnik Boris Popovič izpodbija odločitev Vrhovnega sodišča v delu, ki se nanaša na njegovo kandidaturo za člana Državnega sveta. Zatrjuje kršitev pravic iz 43. in iz 44. člena Ustave, kar utemeljuje z navedbo, da naj bi bila njegova kandidatura vložena na podlagi Pravil in v rokih, ki so veljali v času razpisa volitev. Izpodbijani sklep Vrhovnega sodišča, ki odpravlja odločbo Volilne komisije z dne 5. 11. 2007 o potrditvi te kandidature, naj bi mu glede na to odvzel pravico do sodelovanja na volitvah v Državni svet.

12. Iz prilog, ki jih je pritožnik priložil ustavni pritožbi, je razvidno, da je Komisija 8. 10. 2007 sprejela sklep, da se ustavi dotedanji postopek, začel 19. 9. 2007, in odpravijo izvršena dejanja te Komisije v zvezi s postopkom predlaganja kandidatov za izvolitev elektorjev MOK in za določitev kandidata za člana Državnega sveta, candidature, ki so bile dotlej vložene, pa se upoštevajo. V tem sklepu je Komisija določila nov rok za vlaganje kandidatur za izvolitev elektorjev in za kandidata za člana Državnega sveta, in sicer do 15. 10. 2007 do 10. ure. Iz tega sklepa Komisije izhaja, da je bil sprejet na podlagi Sprememb Pravil. Kandidatura pritožnika za določitev kandidata MOK za člana Državnega sveta je bila na podlagi Sprememb Pravil vložena 15. 10. 2007. Glede na to ne drži trditev pritožnika, da je kandidaturo vložil v skladu s Pravili, ki so veljala v času razpisa volitev.

13. Vrhovno sodišče je v izpodbijanem sklepu upoštevalo svoje odločitve iz sklepov z dne 30. 10. 2007, da mora MOK ponovno izvesti volilna opravila za volitve v Državni svet na podlagi Pravil, kar zavezuje tudi Volilno komisijo. V teh sklepih je Vrhovno sodišče pravilno ugotovilo, da je pritožnik vložil svojo kandidaturo na podlagi Sprememb Pravil. Zato je v izpodbijanem sklepu Vrhovno sodišče utemeljeno izhajalo iz svojih prejšnjih odločitev v tej zadevi in je odločbo o potrditvi pritožnikove candidature odpravilo. Glede na to bi pritožnik v MOK na podlagi Pravil lahko vložil novo kandidaturo za kandidata za člana Državnega sveta, česar pa (še) ni storil. Z izpodbijano odločitvijo Vrhovno sodišče ni spremenilo svojih prejšnjih odločitev, ampak jih je upoštevalo, zato pritožniku ni onemogočilo sodelovanja na volitvah v Državni svet. Glede na to so njegovi očitki o kršitvi človekovih pravic, ki naj bi jih z izpodbijano odločitvijo storilo Vrhovno sodišče, neutemeljeni. Zato je Ustavno sodišče njegovo ustavno pritožbo zavrnilo. Iz dosedanje ustavnosodne presoje izhaja, da je volilna pravica za volitve v Državni svet varovana v okviru pravice iz 44. člena Ustave. Ker pa so navedbe pritožnika očitno neutemeljene, se Ustavnemu sodišču ni bilo treba opredeliti, ali bi očitana kršitev, če bi bila storjena, pomenila tudi kršitev volilne pravice iz 43. člena Ustave.

B. – III.

14. Glavni očitek Janija Bačiča in drugih pritožnikov se nanaša na odločitev Volilne komisije, s katero je ugotovila, da njena prejšnja odločitev z dne 24. 10. 2007, kolikor se nanaša na pritožnike (3. točka), ni v skladu s sklepoma Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007. Zato ni potrdila njihove uvrstitve na seznam elektorjev MOK. Vrhovno sodišče je z izpodbijanim sklepom odločbo Volilne komisije v celoti odpravilo in s tem je pritrdilo pritožbenim navedbam pritožnikov. Kolikor pritožniki izražajo nestrinjanje s sklepi Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007, pa so te navedbe neupoštevne, saj navedeni odločitvi Vrhovnega sodišča nista predmet presoje v okviru te ustavne pritožbe. Glede na navedeno zgolj morebitna ugoditev ustavni pritožbi in razveljavitev le izpodbijanega sklepa Vrhovnega sodišča v zvezi z odločbo Volilne komisije ne bi mogla izboljšati njihovega pravnega položaja. Zato je Ustavno sodišče njihovo ustavno pritožbo zavrglo.

B. – IV.

15. Iz odločitev Vrhovnega sodišča z dne 30. 10. 2007 torej izhaja, da je treba akte in dejanja, ki so bili opravljeni na podlagi Sprememb Pravil, ponovno izvesti v skladu s Pravili ter da volilna opravila, ki so bila izvedena na podlagi teh Pravil, ostanejo v veljavi. Ker je Vrhovno sodišče takšno odločitev sprejelo po poteku roka za vložitev kandidatur in seznamov elektorjev lokalnih skupnosti, novega roka pa ni določilo, pravni položaj pritožnikov po teh odločitvah ni (bil) jasen. Vrhovno sodišče je pritožnikom omogočilo sodelovanje na volitvah v Državni svet, vendar pa ni jasno določilo načina tega sodelovanja. V skladu z 10. členom Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 – ur. p. b. – v nadaljevanju ZDSve) se glede vprašanj, ki zadevajo volitve v Državni svet in ki v tem zakonu niso posebej urejena, primerno uporabljajo določbe Zakona o volitvah v Državni zbor. Primerna uporaba pomeni, da je treba upoštevati posebnosti Državnega sveta, ki izhajajo iz

njegove ustavne vloge. Po 96. členu Ustave ga namreč sestavljajo nosilci socialnih, gospodarskih, poklicnih in lokalnih interesov. Ti morajo imeti možnost, da na volitvah za Državni svet sodelujejo. Zato pri teh volitvah ni mogoče uporabiti zakona, ki ureja volitve v Državni zbor tako, da bi bil zaradi nepravilnosti v kandidacijskih postopkih iz teh volitev v celoti izločen že oblikovan interes ali določena lokalna skupnost, ki ima v skladu z ZDSve na njih pravico sodelovati. V ta namen je treba v sporih o zakonitosti kandidatur za volitve v Državni svet omogočiti odpravo ugotovljenih nezakonitosti še pred volitvami. Ker je Vrhovno sodišče s svojimi odločitvami vsem pritožnikom nedvomno omogočilo sodelovanje na volitvah v Državni svet pod pogoji, ki so veljali v času razpisa teh volitev, bi morale svoje odločitve sprejeti tako, da bi se te odločitve na volitvah v Državni svet lahko izvršile.

16. S tega vidika izpodbijani sklep Vrhovnega sodišča pritožnike, ki so svoje kandidature vložili pod pogoji Sprememb Pravil, postavlja v pravno negotov položaj. Vendar pa se zgolj z njegovo razveljavitvijo njihov pravni položaj ne bi izboljšal. Ker je treba volilni spor čim hitreje razrešiti v interesu hitrega in zakonitega oblikovanja telesa, ki se voli, je Ustavno sodišče določilo način izvršitve svoje odločitve (drugi odstavek 40. člena v zvezi z 49. členom ZUstS), in sicer je samo določilo način izvedbe volilnih opravil v MOK. Določilo je, da se v MOK vsi postopki za letošnje volitve v Državni svet v celoti izvedejo znova na podlagi Pravil in rokovnika, ki ga določi DVK. Volitve v 18. volilni enoti se izvedejo po pravilih, ki veljajo za ponovne volitve, volilna opravila v občinah Izola in Piran ter volilna opravila Volilne komisije v zvezi z njimi pa ostanejo v veljavi.

C.

17. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena, druge alineje prvega odstavka 55.b člena in drugega odstavka 40. člena v zvezi s prvim odstavkom 49. člena ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07) v sestavi: predsednik Jože Tratnik ter sodnici in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, dr. Franc Grad, mag. Marta Klampfer, mag. Miroslav Mozetič, dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema, proti sta glasovala sodnik Grad in sodnik Ribičič. Sodnik Grad je dal odklonilno ločeno mnenje.

Jože Tratnik l.r.
Predsednik